

1981 2. Beh. af Forsl. 4. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 1982

lig af den ærede Minister udtalt, at Forskjellen mellem den Koft, der kan ydes in natura, og den Koft, som man kan kjøbe sig paa de Steder, hvor den kan faas, netop svarer til de 2 $\frac{1}{2}$. Dersom dette var Noget, der var aldeles bevisligt, vilde jeg ikke sige Noget derimod, men jeg antager rigtignok, at det vil være meget vanskeligt at bevise. Dernæst har man sagt, at man maatte tage Hensyn til de store Udgifter, der forarsages ved en saadan Forhøielse. Dertil vil jeg svare: Da der saa rigelig bevilges til andre Poster paa Krigs- og Marine-Budgettet, vil dette ikke være Noget, der skal hindre mig fra at stemme for de 4 $\frac{1}{2}$. Lader os huske paa, at den ærede Krigsminister i gaar Aftes endte sit lange Foredrag med at sige, at, naar vi stemte for et vist Forslag, som gik imod hans Ønsker, opfattede han det, som om vi ikke havde Hjerte for, at Soldaterne skulde leve som Mennesker. Til en Yttring som denne, der gik mig dybt til Hjerte, vil jeg sige: Lader os Andre bede den ærede Minister vise, at han har Sands, for at Soldaten skal leve som Menneske. Dette vil jeg svare til Gjengjæld for det, han sagde til os igaar Aftes. Man har dernæst imod at indrømme de 4 Skilling fremført, at man derved forvirkede Forholdet mellem de øvrige Forhøielser, der fremkom ved dette Forslag. Efter hvad jeg kan skjønne, er dette en Feiltagelse. Der er flere af de Medhjælpssummer, som altsaa nu ville blive dragne frem af den ærede Minister, for at der deraf kan udredes Lønningstillæg til forskellige Embeds- og Bestillingsmænd, — der er flere af disse, siger jeg, som allerede ere forhøiede med 10 pCt., saaledes at Ministeren ifjor blev sat i Stand til at forbedre Lønningerne med 10 pCt. Men er Soldatens Lønning ifjor bleven forhøiet med 10 pCt.? Og tillades det ved det Forslag Nogle at faae en Forhøielse af 20 pCt., hvorfor skulde Soldaten da ikke kunne faae 18 pCt. Dette er ufatteligt og forekommer mig, at trænge til nærmere Overveielse. Indtil dette bliver ganske klart, finder jeg, at det er mindre vigtigt, om det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjøer) fastholder sit Forslag eller ikke, thi dette Forhold maa nøiere undersøges, og dersom det kan lette Sagens Gang i dette Dieblit, at hans Forslag blev taget tilbage, ser jeg ikke, at det ærede Medlem i mindste Maade derved forlader det Standpunkt, han har indtaget, idet han har forbeholdt sig efter nærmere Overveielse at se, om der skulde være en saadan Uoverensstemmelse. Der er endnu een Betragtning at gjøre gjældende, nemlig, at, dersom vi ikke kunne faae Forslaget med de 4 $\frac{1}{2}$,

vil jeg naturligvis stemme for de 2 $\frac{1}{2}$, idet jeg vil have dette Forslag igjennem, og jeg er overtydet om, at det er et Nødmiddel, som vi Alle ville enes om at gaa ind paa, altsaa ogsaa min ærede Sidemand (Kjøer). Men lader os først faae et Bevis for, at vi ikke kunne faae de 4 $\frac{1}{2}$, saa at vi ikke blot have at henholde os til, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger) sagde, at vi ikke kunde faae Forslaget igjennem, naar vi ikke toge det med de 2 $\frac{1}{2}$. Som sagt, naar Hemmeligheden aabenbares, kan det være, at vi komme til at forstaa det, men saalange dette ikke er Tilfældet, ser jeg ikke nogen Grund til, at de, der ønske at give Soldaterne 4 Skilling, i det nærværende Dieblit, som er et rent foreløbigt Standpunkt, skulde indrømme Umuligheden deraf. Lad Regjeringen komme til at se, at vi have Hjerte for Soldaterne, og at vi unde dem at leve som Mennesker, og jeg er overbevist om, at der ikke er een Mand i denne Sal, som ikke har Hjerte derfor. Hvis de 4 Skilling kunne blive støttede af Regjeringen, er jeg vis paa, at der er intet Medlem her, som ikke vil stemme derfor. Lad det saa være Regjeringen, som kommer til at vise, at den tror, at Soldaten kan leve med et Tillæg af 2 Skilling. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at kjæle for den nuværende Regjering. Lad saa den overtage den ubehagelige Rolle at negte de 4 Skilling. Jeg ønske ikke at lette Regjeringens Stilling i nogen Henseende og navnlig ikke overfor dette Spørgsmaal, efter at vi have hørt saa stærke Anker imod den, som ikke have villet give 300 Rigsdalers Forgjælle til de høist Gagerede her i Landet. Naar da Regjeringen stiller sig paa det Standpunkt at afvise de 4 Skilling, maa vi Andre trække os tilbage og sige: vi maa tage det Næstbedste, da vi ikke kunne faae det Bedste. Dersom Soldatens Lønning var tilstrækkelig under almindelige Forhold, vilde ogsaa jeg sige, at, da nu Hærloven og Lønningensloven ere til Revision, kunde vi maaske vente, indtil vi fik at se, hvad Udvalget i saa Henseende vilde foreslaa. Men jeg anser den for at være i og for sig utilstrækkelig, og det er bevist fra mange Sider, at den er det, og da ser jeg ikke, hvorfor man ikke lige saa gjerne skulde mødekomme den Trang, der er her, som paa ethvert andet Sted. Evnen er det til Fordel for, at vi ikke give Soldaten en anstændig Lønning? Det er til Fordel for Skatteyderne, og jo rigere de ere, desto mere Gavn have de af det Gavn, som den fattige Soldat maa lide. Derfor ser jeg ingen Grund